

நல்வூர் - புந்திரையை விறப்பிடமாகவும்,
மத்துக்காம்பன் - புந்திரையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர் கணபதிப்பிள்ளை முத்துக்குமார் (பான்னுத்துரை)

அவர்களின் சிவபதப்பிலை குறிக்க

குழார் தீபம்

06.07.2015

२
சிவமயம்

நல்லூர் புநகரியை பிறப்பிடமாகவும்,
முக்கொம்பன் புநகரியை வசிப்பிடமாகவும்
கொண்ட

அமர்ர.கணபதிப்பிள்ளை முத்துக்குமார்
(பொன்னுத்துரை)

அவர்களின் சிவயதங்களுக்கு நற்றித்து

குறை தீபஞ்

06-07-2015

சமர்ப்பணம்

எங்கள் குடும்பத்தின்
அரும் பொக்கிஷமாக திகழ்ந்து
எம்மை நல்லறிவாளராகவும்,
நல்லொழுக்க சீலராகவும் வளர்த்து
பேணிப் பாதுகாத்து வழிநடாத்தி,
எம் வாழ்வு சிரும் சிறப்புமாக இருக்க
அரும்பாடுபட்டு அயராது உழைத்து
இன்று வானுறையும் தெய்வமாகி
விட்ட எங்கள் குடும்பத் தலைவருக்கு
இம் மலரை அவர் பாதங்களில்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

குடும்பத்தனர்

ஸ்ரீவம்யம்

பஞ்ச பூராணம்

திருச்சற்றும்பஸம்

விநாயகர் துகி

விநாயகனே வெவ்வினையே வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணஸிற்கும் மண்ணஸிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணஸிற் பணியின் பணிந்து.

நேவாரம்

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றழியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினும் மனதும் மருவி நின்றகலார்
மாண்பினர் காண்பில வேடர்
நோயினும் பிணியும் தொழிலார் நீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலும் சுணையும் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமாமலை அமர்ந்தாரே

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஓப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்தவா ரமுதே
 பொய்மையை பெருக்கி பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புமுத்தலைப் புலையனேன் றனக்கு
 செம்மையே யாய சிவபதம் அளித்த
 செல்லமே சிவபெருமானே
 அம்மையே உன்னைச் சிக்கனைப் பிடித்தேன்
 எக்கெழுந் தருஞுவ தினியே

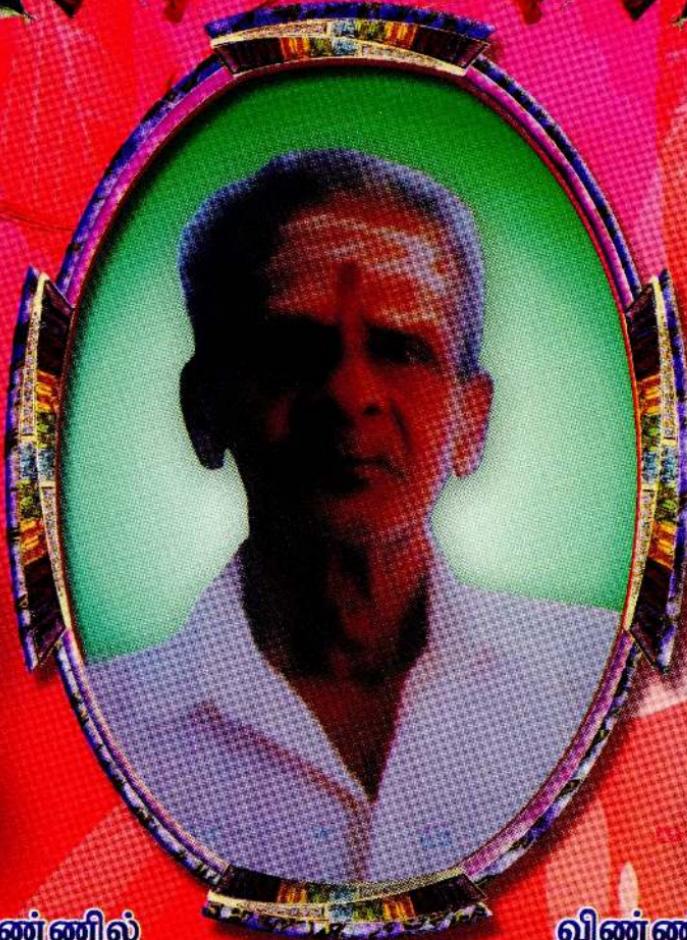
திருவிசெப்பா

கற்றவர் விழாங்குங் கற்பகக் கணியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவரறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மாணமலி விளக்கைக்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்றவஞ் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளாங்
 குளிரவென் கண்குளிர்ந் தனவே.

திருப்பல்லாண்டு

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக
 நாயகன் சேவஷிக் கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
 பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
 ஊருமுலகுங் கழற வழறியுமை
 மண வாளனுக்காட்
 பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசு
 நாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே

மண்ணில்

12.01.1941

வின்ணில்

06.06.2015

**திரு. கணபதிப்பிள்ளை முத்துக்குமார்
ஸெர்வத்துரை**

திதிவெண்பா

தூய மன்மத வருடம் வைகாசியின்

மேய தேய்பிறை சங்கடசதுர்த்தி திதியதனில்

நல்லோர் போற்றும் கணபதிப்பிள்ளை முத்துக்குமார்

அடைந்தார் தப்பாமல் சிவன் கழல் சென்று.

நிருப்புராணம்

இறவாத இன்பு அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
ஸ்ரவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவா நீ ஆடும் போதுன் அடியின் கீழ் இருக்க என்றார்.

நிருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறும்மதி யார்கள் வினை தீர்த்த முகம் ஒன்றே
குன்றுநுவ வேல்வாங்கி நின்ற முகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரயரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுகமான பொருள் நீயருள்ள வேண்டும்
இந்தியருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே.

வாழ்ந்து

வான்முகில் வழாது பெய்க! மலிவளம் சுரக்க மன்னன்!
கோன்முறை அரசு செய்க! குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க!
நான்மறை அறங்களோங்க! நற்றவம் வேள்வி மல்க!
மேமன்மைகாள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்!

திருச்சிற்றும்பலம்

முக்கிகாம்பன் கிராமத்தின் தந்தையும்
சூரம்ப கால வழிகாட்டியுமான

அயர்ர் கணபதிப்பிள்ளை முத்துக்குமார்
அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

பூநகர் மண் புதுமைகள் பொங்கும் புது ஊர்
வயலோடு வயல் சார்ந்த மருத நிலமும்
கடலோடு கடல் சார்ந்த நெய்தல்
மணல் மேடுகளும் கற்பக தருக்களும்
சோலை வளங்கள் நிறைறந்த அழகிய கிராமமாம்
பார் போற்றும் பல கல்விமான்களையும்
பக்தி பாமாலைகள் இசைத்திடும்
ஆலயங்களும்.....

கொத்துக் கொத்தாய் நெல் மணிகள் விலைந்து
பூத்துக் குலுங்கும் நல்லூர் பதியில்
பிறப்படுத்து வாழ்ந்த காலம் யாவும் மண்ணோடும் மக்களோடும்
வாழ்ந்து ஊரார் வாழ்த்த ஊருக்கு பெருமை
சேர்த்து கடமைகள் யாவும் நிறைவேற்றி பலகத்தறை
முருகனின் பாதங்களில் சரணாடைந்த முத்துக்குமரா
(பொன்னுத்துரையப்பா ஊராரின் செல்லப் பெயர்)
அவர்களின் வாழ்க்கை சுவடுகளை திரும்பிப் பார்போம்

காலைச் சூரியன் தன் பொன் வண்ணைக் கதிர்களை
பூமியங்கும் பரப்பியவாறு வானம் என்னும் வீசியால் வரும் வேவளை
அவன் பொன் வழன்னை கதிர்களை பட்டுத் தெரிக்கும் இடமொங்கும்
பச்சை வயல்களும் பாய்ந்தோடும் ஆறுகளும் வானம் தொடும் அளவிற்கு
பரந்து விரிந்த பசுஞ்சோலை வளங்களும் என பார்ப்பவர் கண்கள்
மீண்டும் ஓர் முறை திரும்பிப் பார்க்க வைக்கப் பொன் நகர் துங்பம் என
வருவோருக்கு துவண்ணடாமல் அருள் வழங்க பலகத்தறை முருகனும்
ஹரல்லாம் பரந்து வாழும் உறவுகள் அனைவரையும் பங்குனி
வேள்வியில் சந்திக்க வைக்கும் மேளாய் கண்ணைக் கம்மனும் அருள்
வழங்க அவர்களின் ஆசியில் துண்பங்கள் ஏதுமின்றி மக்கள் மகிழ்ந்து

வாழும் நல்லூரில் கணபதிப்பிள்ளை சின்னத்தங்கம் என்பவர்களுக்கு அருந்தவும் புதல்வராக 12-01-1941இல் திரு.க.முத்துக்குமார் அவதரித்தார். அன்புக்கு ஓர் அண்ணனாய் சுப்பையா என்பவரும், ஆசையாய் கொஞ்சி மகிழ தங்கை கண்ணகைப்பிள்ளையும் அவதரித்து இவ் மன்னுலகில் தவன்று தத்தி நடை பயின்று தனது ஆரம்ப கல்வியை கிளி/பூநகரி/நல்லூர் அ.த.க பாடசாலையில் கற்றக் கொண்டிருக்கும் பொழுது காலனவன் தன் கணக்கை மாற்றி எழுதினானோ என்னவோ அண்ணனையும், தாயாறையும் கவர்ந்து விட பள்ளிப் படிப்பை பாதியிலே நிறத்தி குடும்ப பொறுப்பை தாங்கினார். வீட்டு வேலைகளிலும் பொது வேலைகளிலும் ஈடுபட்ட முதலுக்குமார் தன் கடமைகளில் ஒன்றாக 1959இல் பலகைகந்து விறுமர் ஆலயம் பூச்சராக செயற்பட்டார்.

1965 இல் தனது 24 வது வயதில் நல்லூரில் வாழ்ந்த நாகரத்தினம் மாணிக்வல்லி என்பவர்களின் புதல்வி கற்பகத்தை தனது வாழ்க்கைத் துணைவியாய் கரம் பிழுத்தார். இல்லறத்தின் இனிய செய்தியாய் நாகேஸ்வரி, நிர்மலா, நந்தினி, கமலினி, குகானந்தன், குழுத்தினி ஆகிய மகவுகளை பெற்றெடுத்து இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தில் இனிமையாக வாழ்ந்தனர்.

தம் வாழ் நாளில் கூடுதலான காலத்தை பொதுப் பணிக்காக அர்ப்பணித்தார். முக்கொம்பன் கிராமத்தின் உருவாக்கத்திற்கு வழி காட்டியாக இருந்ததுடன் 1974ம் ஆண்டு முக்கொம்பன் கூட்டுறவுப் பண்ணைத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பொழுது 25 பேரில் இவரும் ஒருவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். விளை நிலங்களை பதப்படுத்துவதற்கு தன்னாலான சகல விதமான ஒத்துழைப்பையும் வழங்கி ஊர் வளமடைய உழைத்தவர்களில் இவரும் ஒருவர். இதன் பின்னர் 1989- 1994 வரை நல்லூர் முருகன் ஆலயத் தொண்டராகவும், பரிபாளன சபை பொருளாளராகவும் செயற்பட்டார். அத்துடன் வீட்டு நிலம் எடுத்தல், பஞ்சாங்கம் பார்த்தல் என பல நற்காரியங்களிலும் ஈடுபட்ட இவர் பொது வேலைகள் மட்டுமன்றி தனது தந்தைக்குரிய கடமைகளையும் நிறைவேற்ற தவறவில்லை. பின்னைகளைவகையாக படிக்க வைத்து பண்பானவர் களாகவும், பக்தியாளர் களாகவும், அனைவருடனும் அன்பாகவும், பணிவானவர்களாகவும் வளர்த்துதேடுத்து அவரவர்களுக்கு ஏற்றவாறு வாழ்க்கைத் துணையை தேர்ந்தெடுத்து அவர்களையும் ஓர் குடும்பம் எனும் கூட்டுக்குள் இணைத்து விட்டார்.

அவர்களின் இனிமையான இல்லறத்தில் முதல் முத்தாய் நதிகா எனும் அழகுப் பேர்த்தியை கண்டு அக மகிழ்ந்தார். அத்துடன் அவர் மகிழ்ச்சிக்கு முற்றுப் புள்ளி ஆண்டவன் வைக்கவில்லை. தொடர்ச்சியாய் அழகுக் குட்டிகளாய் பேரன்களையும் பேர்த்திகளையும் கண்டு மகிழ்ந்தார்.

சாந்தமே உருவான இவர் முகத்தில் என்றும் திருநீர்க் குறிக்கும் சந்தனம் பொட்டிற்கும் பஞ்சமிருக்காது. பொன்னுத் துரையப்பா என செல்லமாக அழைக்கும் ஊரவர்களிற்கும் தன் உறவுகளிற்கும் என்றுமே இவர் தந்தையாக இருப்பார். தன் குழந்தைகளை மட்டுமென்றி தன் மனைவியின் சகோதரர்களின் குழந்தைகள் மீதும் அளவு கடந்த ஆண்பு கொண்டவர். அவர்களின் நன்மை தீமைகள் யாவிலும் முன் நிற்பவர். ஜயா ஜயா என தன்னையே சுற்றி சுற்றி வரும் குழந்தைகளிற்கு கல்வியையும், நற் பழக்க வழக்கங்களையும், கடவுள் பக்தியையும் பற்றி கற்றக் கொடுப்பார். தன் பெறாமக்கள் அனைவருக்கம் பெரிய தந்தையாக உடனிருந்து கடமைகள் யானையும் நிறைவேற்றிய பொழுதுகளை பார்க்கும் போது ஊரவர்களே பார்த்து வியந்து நிற்பர். இவ்வாறாக நல்லூரில் வாழ்ந்து ஆயைத்தின் தன் கடமைகளை செய்து பின்னர் முக்கொம்பன் கிராமத்தில் வசிப்பதற்கு சென்றார்கள்.

முக்கொம்பன் கிராமத்தில் காளி கோவில் சென்று வணாங்கி வந்தார். ஆயைமும் வீடும் பின்னளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், பெறாமக்கள் என தன் வாழ்க்கை நடாத்தி சென்றவரின் வாழ்வில் சொகங்களும் இல்லாமலில்லை. 2006 காலப் பகுதியில் வன்னி மன்னில் நடந்த போரில் இடம் பெயர் வேண்டிய நிலை ஏற்பட்ட வேளை தன் குடும்பத்தையும், உறவுகளின் குடும்பத்தையும் தன் குடும்பம் போல் தாங்கினார். எவன் முதல் முத்து என அள்ளி கொஞ்சிய நதிகா குட்டி உயிர் பிரிந்த செய்தி அவரை இடியாக தாக்கியது. தாக்கி கொஞ்சிய பேர்த்தியின் பிரிவின் கண்ணீர் வற்றும் முன்னாரே கை பிடித்து நடை பழக்கி அவன் தந்தையைப் போல் அன்பை அளித்து பெற்ற மகனைப் போல் தாக்கி வளர்த்த பெறாமகன் யதுர்ஷனின் பிரிவும் அவரை மாறாத சோகத்திற்கு கொண்டு சென்றது. சாந்தமே உருவான அவர் முகம் பிஞ்சகள் இரண்டின் இழப்பாலும் கூடிய பெயர்வின் களைப்பாலும் சிறுக சிறுக சேர்த்த சொத்துக்களின் அழிவாலும் ஏற்கனவே ஆஸ்மா நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட அவருடல் தொடர் இழப்புக்களின் வலியால் துவண்டு போனது.

நடைப் பிணமாய் நலன்புரி முகாமில் தஞ்சமடைந்தனர். உடல் ரீதியாகவும் மன ரீதியாகவும் பாதிக்கப்பட்ட போது மனைவியின் அரவணைப்பாலும் பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகளின் அன்பாலும் ஆண்டவனின் அனுக் கிரகம் எப்போதும் அவருடன் இருப்பதாலும் சோர்ந்து விடவில்லை. பாச்தைக் காட்டும் ஏனைய தன் உறவுகளிற்காய் தன்னால் கியன்ற வேலைக்களைச் செய்து வந்த போதும் நிலமை சாதகமாக அமைய மீண்டும் தன் ஊருக்கு வந்து வாழ்ந்த போதிலும் 10 வருடங்களிற்கு மேலாக தன் மகனையும், மகள் நந்தினியையும் காணாத ஏக்கம் இருந்ததை அறிந்து தன் குழந்தைகளை தந்தை தாய்க்கு காட்டுவதற்காய் புலம் பெயர் தேசத்திலிருந்து வந்த மகள், மருமகள், பேரப்பிள்ளைகளோடு கதைத்து ஆளந்தம் அடைந்தார்.

இவ்வாறாக இன்பமும் துண்பமும் அவரது வாழ்க்கையில் மாறி மாறி வந்து போனாலும் தன் கடமையில் இருந்து என்றும் மாறியதே கில்லை. உற்றவர்க்கும் ஊரவர்க்கும் ஒரு நற் பண்பாளனாய் முன்னுதாரணமாய் திகழ்ந்தார். தன் ஒரே ஒரு மகனை இறுதி வரை சுந்திக்காமல் அந்த ஏக்கத்துடனேயே காலன் அவன் வகித்த கணக்கிற்கு அமைய மே-06-2015 அன்று தன் உறவுகள் அனைவரையும் சோகத்தில் ஆழ்த்தி விட்டு முருகப் பெருமானின் பாதார விந்தங்களில் சரணாடைந்தார்.

"பிறப்புண்டேல் இறப்பு உண்டு" கிடு உயிர்களிற்கு கிறைவன் வகுத்த விதி. கிந்த வாக்கிற்கு இணாங்க கிறைவனாடி சேர்ந்த முத்துக்குமாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய கிறைவனைப் பிரார்த்திப்போம்.

- குடும்பத்தினர் -

மகனவி புலம்பல்

மணம் புரிந்த நாள் முதல்
 குறையேதும் வைக்காது
 வளமான வாழ்வு தந்து
 உலகோர் போற்ற வாழ வைத்தீர்
 போன வழி யாதோ ஜயா
 தழராத் சோகம் தீர்க்க
 எதைச் செய்வேன் நான்
 பார்க்கும் இடமெல்லாம் உங்கள் முகம் தான்
 காண்கின்றேன் - நான் வாழும் காலம் யாவும்
 உங்கள் வழி காட்டலில் வாழ்ந்திடுவேன்
 கதிரவன் தோன்றும் நேரம் கண்மூடிய - என்
 கணவனே உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய
 என்றென்றும் ஆண்டவனிடம் பிரார்த்திப்பேன்.

பிரிவாஸ் வாழும்
 துணைவி
 கற்யகம்

தங்கையின் துயர் பகிர்வ

கண்ணால் நீர் வழிய
 இரு கரத்தால் சிரம் நோக
 அண்ணா அண்ணா.... என அழைத்து
 எந் நாளும் அழைக்கின்றேன் - நீ
 சென்றாய் எனும் நாள் தொட்டு - விழுமரை
 மன்றாடி வேண்டுகின்றேன்.

அரிய தோர் பிறவி உண்டு
 உரிய தோர் பெயர் - முத்துக்குமார்
 சீரிய பார்வை கண்ணளில்
 காரியம் எது வென்றாலும்
 ஜோதிடம் பார்த்து நின்றிடுவாய்
 நீதிக்காய் நின்று வென்றிடுவாய்

பால் மணம் மாறா பச்சிளம் பருவமாய் - இருவரையும்
 பாதியில் விட்டு விடை பெற்றாள் எம் அன்னை - அன்று
 அம்மா மழிச்சுகமிழுந்திருக்க எனக்கு
 அன்பாய் பேசி அமுதாட்டி
 கண்ணை கிமை காப்பது போல்
 அன்னையாய் நின்றாய்

நல்லறம் புகட்டி இல்லறம் காட்டி - நான்
 நன்றாய் வாழ்ந்திட அண்ணோ நீ
 என்றுமே உதவினாய்
 ஒன்றுமே சொல்லாமலிருக்க - காலன்
 இன்று வா என அழைத்தானோ?
 தங்கைச்சி தங்கைச்சி என்பாய்
 தவிக்கிறேன் அக் குரல் கேட்க

அண்ணோ உன் ஆத்மா சாந்தியடைய - எம்
 குல தெய்வங்களை வேண்டி நிற்பேன்
 மன்றாடி வேண்டி நிற்பேன் - தினமும்
 மலர் கொண்டு பூசிப்பேன்.

பிரிவால் வாழும் அன்புத் தங்கை
 கண்ணைக்கீ ரின்னை

பிள்ளைகள் புலம்பல்

அன்பான அப்பாவே..!

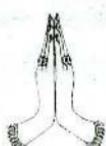
அன்புக்கும் பண்புக்கும் அரவணைப்புக்கும் உங்கள்
உள்ளமொன்றே போதும் அப்பா

அப்பா என்று அழைத்த நாட்களை விட நாம்
ஜயா என அழைத்த நாட்களே அதிகம்
பண்பாக வளர்த்து வையத்தள் வாழ வைத்திரே
உள் மனம் சொல்லவில்லை எங்கள் ஜயா

எங்களை விட்டு நீங்குவாரென
நித்தம் உங்கள் குரல் கேட்காமல்
தூங்க மாட்டோமே இனியார் குரல்
நாம் கேட்பது எங்கள் ஜயாவே
உங்களோடு வாழ்ந்த காலத்தில் மற்றவர்களுடன்
நீங்கள் பழகிய முறை பற்றி பிறர்
கூறிக் கேட்கும் போது எம் மனம்
இன்னும் வேதனையடைகிறது ஜயா

அன்பால் அரவணைத்து அறிவுரை சொல்ல எங்களோடு
பாச மழை பொழிவிரே ஜயா
எமக்கு எந்தக் குறையும் வைக்காது
இறையடி சென்றீர்களே
உங்கள் அன்புக்காய் ஏங்கிக் துழக்கின்றோம்
ஆறாத்துயரில் எங்களை விட்டு எங்கு
சென்றீர்கள் ஜயா உங்கள்
ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை
பிரார்த்திக்கின்றோம் ஜயா

நிர்விள் துயரில்
பிள்ளைகள்

மகள் நந்தினியின் புலம்பல்

தொலை தூரம் நானிருந்து தூஷக்கிறேன் ஜயா
 இறுதியில் உங்கள் வதனம் காணவில்லையே
 பேரப்பிள்ளைகள் முகம் காண வேண்டுமென
 நீங்கள் தூஷத்த தூஷப்பு நானரிவேன் ஜயா
 உங்கள் ஆகையை அன்று நிறைவேற்றியதால்
 மனம் சற்று ஆறுதல் அடைந்தாலும்
 இறுதியாய் ஓர் தடவை உங்கள் முகம் காணாத
 துயரம் என்னை வாட்டுகிறதே
 உயிர் போகும் தருணத்தில் என்னை
 எத்தனை தடவை நினைத்து
 கண் கலங்கியிருப்பீர்கள் என் செய்வேன் ஜயா
 உங்களுக்கு இறுதிக் கிரியைகள் செய்வதற்கு
 பாவியிவளுக்கு கொடுத்த வைக்கவில்லை
 அம்மாவின் மழி சாய்ந்து அழுதி
 மனம் தூஷக்குது ஜயா
 கதறி அழும் உங்கள் குழந்தைக்கு
 ஆறுதல் கூற ஓர் தடவை வந்திடுங்கள் ஜயா

ரிரிவின் துயரும்
 அன்பு உகள்
 நந்தினி (ஸன்டன்)

மகன் குகனின் புலம்பல்

எத்தனை வருடங்கள் இருட்டில் இருந்தேன் ஜயா
 12 வருடங்கள் உங்கள் பூவதனம் காணவில்லை
 ஓர் தடவை உங்கள் முகம் பார்த்திட ஏங்கிய
 நாட்கள் தான் எத்தனை ஜயா
 உறவுகளை தொழைத்து உணர்வுகளை அடக்கி
 புலம் பெயர் தேசத்தில் வாழ்ந்திடும் ஒவ்வொரு
 நொழியிலும் கண்ணிற்குள் வந்து சொல்லுமையா
 உங்கள் புன்னாகை வதனம்
 காலம் ஓர் நாள் கைகூடி உங்களை காண வருவேன்
 என்ற என் கனவு கடைசி வரை பலிக்கவில்லை
 ஓற்றை ஆண் மகனை பெற்றதற்கு எந்தன்
 கை மாறாய் கொள்ளிக் குடம் தான்
 உடைத்தேன் ஜயா.....
 தேம்பி தேம்பி அழகின்றேன்
 தேற்றுவார் இன்றி
 மீண்டும் ஓர் பிறப்புண்டேல் என் மகனாய்
 பிறந்திடுங்கள் உங்களுக்காய் செய்ய வேண்டியது
 நிறைய உள்ளது ஜயா....!

மிரிவால் வாழும்
 அஞ்சு மகன்
 குகானந்தன் (மிரான்ஸ்)

பேரக்குழந்தைகள் புலம்பல்

அரவணைத்து உணவளித்த அன்புக் கரங்களொங்கே
ஜயா என அழைக்கும் முன்னே ஓடிவரும்
உங்கள் கால்கள் எங்கே...?

நிம்மதியிழுந்து நித்தம் தவிக்கின்றோம் ஜயா
மீண்டும் ஓர் முறை வந்திட மாட்டார்களா?

உங்கள் குறும்புக் கதைகள் கேட்டும் மனம் ஏங்குதையா
காலையும் மாலையும் நெற்றியில் திருநீறு புசிடும்
பழக்கம் கற்பித்து தந்த உங்கள் அறிவுரைகள்
நித்தம் நித்தம் நம் மனதில் நிழலாடுதையா
தீராத சோகத்தை நமக்கு பரிசாய் தந்து விட்டு
சென்று விட்டார்கள் காலனிடம்
ஆறுதலின்றி அழுகின்றோம் ஜயா

வருடங்கள் பல கழிந்து போனாலும்
பக்குவமான உங்கள்

நெறிப்படுத்தலில் வளர்ந்தோம் நாம் உங்களின்
வழிகாட்டலில் என்றும் நாம் பண்பானவர்களாய்
வளர்வோம் ஜயா

மீண்டும் உங்கள் பாசம் கிடைக்காதா என ஏங்குகின்றோம்
உங்கள் செல்ல பேரக்குழந்தைகள் ஜயா

பிரிவின் துயரில்
அந்திய பேர்மின்னைகள்

மருமக்கள் புலம்பல்

கண்ணோர் சிந்தி கலங்கித் தவிக்கின்றோம்
 காவல்த் தெய்வங்களை வேண்டி நிற்கின்றோம்
 குலத்திலகம் எங்கள் பெரிய மாமா - எமனின்
 தலத்திற்கா சென்றீர்கள்
 புலத்திலே இருந்து துழக்கின்றோம் - எம்
 நிலத்திலே உங்களை பார்க்கத் தவிக்கின்றோம்

புன்னகைச் சிரிப்போடு முகம் காட்டிய மாமா
 புது புது கறை சொல்லி - எம்
 சிந்தைக்கு மகிழ்வூட்டி தினமும் எம்மை
 சிரிக்க வைப்பீர்கள்

வெள்ளள வேட்டி பச்சை நிறச் சால்வை
 பச்சைமயான நடை வீச்சு ஒரு கை
 அதற்குள்ளே உங்கள் வீரத்தின் மூச்சு
 மறுகையில் செம்பு உள்ளே மலருடன் வருவீர்கள்
 விறுமரையுட் காளித் தாழையும் தினமும்
 மற்றால் பூசிப்பீர்கள்

மெலிந்த மேனி மாமா உங்கள் உள்ளே
 வலிமையான உள்ளாம் - உதடுகள்
 குவிந்த சிரிப்பு -அதில்
 குழந்தையும் தோற்றிடும் அச்ட்டை
 கூறிடும் வார்த்தையில் மழுலை - நீங்கள்
 ஆற்றிய வார்த்தையில் ஆறுதல் அடைவோம்

உங்கள் சொல் ஒவ்வொன்றிற்கும் - பல
 பொருளிருக்கும் நாம் நினைக்கின்றோம் - நாவில்
 முருகனின் அருளிருக்கும் உங்களிற்கு மாமா
 உங்கள் தந்தை கண்டது இரு முத்து - அதில்
 நீங்கள் முதல் முத்து மாமா
 சிந்தமூதயால் ஊரார் உற்றப் பார்க்கையில் - உங்கள்
 பெயர் முத்துக்கள் இருக்கும் பொன்னத்துறை ஆகிற்று மாம் ஏ
 ஒளவையார்.....
 “அட்டமுடன் என் தலையில் இன்பைடி என்றெழுதி
 விட்ட சிவனுத் செத்து விட்டானோ முட்ட முட்டப்
 பஞ்சமேயானாலும் பாரம் அவனுக்கனனாய்
 வநஞ்சமே அஞ்சாதே நீ”
 இக் கூற்றுக்கமைய உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய
 நாமும் இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

பெறா மக்கள் புலம்பல்

எங்கள் குடும்பத்தின் குல விளக்கு
 தத்தி தத்தி நடை பழகியதும் உங்கள் விரல்
 பிடித்து தானையா....
 தந்தைக்கு தந்தையாய் உடனிருந்து
 எமை வளர்த்தீர்கள்
 தாயின் அரவணைப்பில் நாம் வளர்ந்ததை விட
 உங்கள் மயில் தவழ்ந்த நாட்கள் தானே ஜயா அதிகம்
 எங்கள் அனைவரையும் உங்கள்
 குழந்தைகளாய் அனைத்தீர்கள்
 அரவணைப்பையும் அன்பையும் வாரி வழங்கிய
 உங்கள் கைகள் கிடைக்கின்ற

கண்டிப்பையும் காட்டியதால் தான் - இன்று நாம்
ஊரவர்கள் பாராட்டும் அளவிற்கு
வளர்ந்துள்ளோம் என்றால் மிகையாகாது
ஜயா ஜயா என இனி நாம் யாரை அழைப்பது
எங்களிற்கு இனி நல்வழி காட்டுவது யாரையா
தாயை இழந்த சேய்களாய் தவித்து நிற்கின்றாம்
உங்களை இழந்து என்ன செய்வோம் ஜயா
உங்களின் இழப்பை இங்கு ஈடுகட்ட யாருமில்லை

பிரிவால் துயருறும்
வெறுமைக்கள்

வெற்றியின் ருக்ஷியம்

அங்கு காட்டு	- தூணால் அடினம்பாகி விடாதே
கூர்க்கம் காட்டு	- தூணால் ஏமாற்றது விடாதே
பணிவாய் கீரு	- தூணால் கோணமூயாய் கீராதே
கண்டிப்பாய் கீரு	- தூணால் கோப்பாதே
சிக்கணமாய் கீரு	- தூணால் கஞ்சணமாய் கீராதே
வீரனாய் கீரு	- தூணால் போக்கிரியாய் கீராதே
சுறுசுறுப்பாய் கீரு	- தூணால் பத்தப்பாதே
தர்மல் செய்	- தூணால் ஒண்டியாகி விடதே
பொருளைத் தேரு	- தூணால் கடவுளை ஏற்றது விடாதே

முருகன் துவலை

கந்து சஷ்டி கவசம்

காபிய

நேரிகை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்லினைபோம் துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிழல்டையுங் கைகூடும் நிமல ரஹள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர் வமரம் புரிந்த
குமரனாட நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்கச் சரவணை பவனார்
சீஷ்டருக் குதவுக்கொங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிளர்கிளியியாட
மைய னடனாஞ்செய்யும் மயில் வாகனனார்
கையில்வேலால் எனைக் காக்கவென்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்டிஷை போற்றி
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஜயா வருக
நீறிடும் வேவலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேவலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவணை பவனார் சுகெதியில் வருக
ரஹணை பவச ரரரர ரரர
ரிஹணை பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரஹணை வீரா நமோ நம
நிபவ சரஹணை நிறநிற நீறெணை
வசர வணைப வருக வருக

அசுரர் குழிகூடுத்த ஜயா வருக
 என்னென யானு பிலையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாபதும் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டுலங்க
 விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஜயங் கிலியும் அடைவுடன் சௌவும்
 உய்யெயாளி தெளவும் கிளைச்சாளி யையும் நின்றைப்பற ஸென்முனி நித்தமும் மொளிநும்
சென்முகன் நீயும் நலியெர்ஸி யொவவும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன் திகம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீரிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணுயும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் கிளங்கு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பு சணமும் புதக்கமுந் தரித்து
 நண்மணி பூண்ட நவரத்ன மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
 நவரத்தினம் பதித்த நற்சீராவும்
 திருதொடையழகும் தினைமுழுந்தானும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செக்கண செக்கலை செக்கண செக்கண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக
 நகநக நகநக நகநக நகெண
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுடிகு டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டேடே டேடே டேடே டே
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிரங்குத
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்றைன யானும் ஏராக்க செல்வ

எமரந்தன் வேலூன்டும் வரமகிழ்றந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலா வினோதனென்று
 உன்றிரு வழியை உறுதியென் ஏறண்ணும்
 என்றலை வைத்துன் கிணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் கிறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடியுனை நெந்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிரவே விரண்டு கண்ணினைக் காக்க
 விதிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிக் ஸிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்புத் திருப்புனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாலைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னமிரண்டும் கதிரவேல் காக்க
 என்னிளாங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை கிரதன் வழவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வழவே விருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடிரிக் ஸிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பரவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழுகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங்க கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி யிரண்டும் அயிலவேல் காக்க
 பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குத்தை வழவேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிரவேல் காக்க
 ஜவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைக் ஸிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ஸிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக

நாபிக் கமலம் நாவிலோல காக்க
 முப்பால் நாடியை மூறானவேல் காக்க
 எப்பொழு தும்மெனை எதிரவேல் காக்க
 அழியேன் வசனம் அணைவுள் நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிரு தன்னில் அணையவேல் காக்க
 ஏமத்திற் சாமத்தில் எதிரவேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுரவேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியம்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்க்குஞம் குற்றைப் பேய்க்குஞம்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட்சத்துரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டெரி இத்துன்ப் சேனையும்
 எல்லவு மிருட்டலும் எதிர்படும் அண்ணரும்
 கண்புசை கொள்ளும் காளியோடனை வரும்
 விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்க்குஞம்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்க்குஞம்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோழு
 ஆணை யடியினில் அரும்பா வைக்குஞம்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக் களன்பும்
 நகமு மயிரும் நீண்முழி மண்ணடையும்
 பாவை களுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒரு வழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்த குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட

காலதூ தாவிரணைக் கண்டாற் கலாங்கி
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட டலறி மதிகெட் டோட
 பழியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுட னாங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறிய
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதிற் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பனைகச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வாட வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டதுவோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியுங் கரழியும் இனித்தொடர்ந்தோடத்
 தேஞும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கழத்துய ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடன் இறங்க
 ஓளிப்புஞ் சுஞ்சுகும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலைஷியாங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் புரிதி
 பக்கப் பிளாவை பட்டதொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றணைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக்குற வாக
 ஒழுஞும் பெண்ஞுஞும் அணைவரு மெனக்கா
 மண்ணோ ஸரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிடு நாமம்
 சரவண பவனே சையோளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழோளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்

காந்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிலை விடுத்துய்
 கந்தா குகனே கதிரவே வைனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 கிடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா
 தஸ்ரிகா சலனே சங்காரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிரவேல் முரகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மனையறும் சௌகல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலான் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா இருக்க யானுணைப்பாட்
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் ஏந்தை முருகனைப்
 பாழனேன் ஆழனேன் பரவசமாக
 ஆழனேன் நாழனேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச விணைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதும் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலாயுதனார்
 சித்திபெற் றழையென் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வழிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக் குறமகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவன் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை யழையென் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன்நீரு பொறுப்ப துங்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பின்னையென் றன்பாய் பிரிய மளித்து
 மைந்தனைன் மீதுன் மனமகிழ்ந் தருளித்
 தஞ்சமென் றழியார் தழைத்திடவருள்செய்
 கந்தர் சஷ்மி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட னானும்

ஆசாரத்துடன் அங்கந் தூக்கி
 ஞேச முடனாரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சவ்டி கவச மிதனைச்
 சிற்றை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்துநீ றணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலம் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் செயல தருஞவார்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவார்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத எனனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தழைய
 வழியாய் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருஸ்டிடும் பேய்கள்
 பொல்ல தவரைப் பொழிபொழ யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சாவ சத்துரு ஈங்கா ரத்து
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாக
 சூரபத் மாவைத் துணித்தலை யதனால்
 இருபத் தேழ்வார்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழிநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னாக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத் தாட்கொள என்றனதுள்ளம்
 மேவிய வடிவறும் வேலவா போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு தில்விய தேகா போற்றி
 கிடும்பா யதுனை கிடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உய்க்கிரி கன க சபைக்கோ ரரசே
 மயில்னட மிடுவோய் மலரடி போற்றி
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவழும்
 சரணஞ் சரணாம் சண்முகா சரணாம்
 திருச்சிற்றம்பலம்.

மனதன் மனதனாய் வாடு.....!

- “ நானே பெரியவன் நானே சிறந்தவன் என்ற அகந்ததயை விடுங்கள் (Ego)
- “ சில நேரங்களில் சில சங்கடங்களை சகித்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்று உணருங்கள். (Tolerance)
- “ மற்றவர்களை விட உங்களையே எப்போதும் உயர்த்தி நினைத்து கர்வப் படாதீர்கள். (Superiority Complex)
- “ நீங்கள் சொன்னதே சரி, செய்ததே சரி என்று கடைசி வரை வாதாடாதீர்கள். (Adament Arguement)
- “ உங்கள் கருத்துக்களில் உடும்புப் பிழயாய் இல்லாமல் கொஞ்சம் தளர்த்திக் கொள்ளுங்கள். (Flexibility)
- “ மற்றவர் கருத்துக்களை செயல்களை நடக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளாதீர்கள். (Mis Understanding)
- “ அளவுக்கதிகமாய் தேவைக்கதிகமாய் ஆசைப்பாதீர்கள்.
(Over Expectation)
- “ குறுகிய மனப்பான்மையை விட்டொழியுங்கள். (Narrow Mindness)
- “ அர்த்தம் இல்லாமலும் தேவை இல்லாமலும் பின் விளைவு அறியாமலும் பேசிக் கொண்டிருப்பதை விட்டு விடுங்கள். (Loose Talks)
- “ மற்றவர்களுக்கு உரிய மறியாதையைக் காட்டுவும் இனிய இதமான சொற்களைப் பயன்படுத்துவும் தவறாதீர்கள். (Courtesy)
- “ உண்மை எது பொய் எது என்று விசாரிக்காமல் இங்கே கேட்டதை அங்கே சொல்வதையும் அங்கே கேட்டதை இங்கே சொல்வதையும் விடுங்கள்.
- “ அவ்வப்போது நேரில் சந்தித்து மனம் விட்டுப் பேசுங்கள்
- “ எப்போதும் எல்லோரிட்டிலும் அன்பு காட்டுங்கள்
- “ பிரச்சனைகள் ஏற்படும் போது அடுத்தவர் முதலில் இறங்கி வர வேண்டும் என்று காத்திருக்காமல் நீங்களே பேச்சைத் துவக்க முன் வாருங்கள்.
- “ கேள்விப்படுகிற எல்லா விஷயங்களையும் நம்பி விடாதீர்கள்.
அற்ப விஷயங்களை பெரிது படுத்தாதீர்கள்.

வம்சாவழி

கணபதிப்பிள்ளை + சன்னத்துங்கம்

சுப்பையா முத்துக்குமார் கண்ணகைப்பிள்ளை

நா

கதிரவேலு க

நாகேஸ்வரி
+
மனோகரன்

நதிகா
கஜமுகன்
லக்ஷ்மிகா (பிரான்ஸ்)
லக்ஷ்ணா
தமிழ்செல்லி

நிர்மலா
+
ஜெகதீஸ்வரன்

கெளதீசன்
தாட்சாயினி
அனோஜன்
இசைநங்கை
சிவநந்தினி

நந்தினி (வண்டன்)
+
திருச்செல்வம் (வண்டன்)

டிதர்சன் (வண்டன்)
சகீனா (வண்டன்)

கமலினி
+
ரவீந்திரல்

ஈசாவழி

நாகரத்தனம் + மாணிக்கவல்லி

குதிரவேலு கற்பகம் கணபதியில்லை சிதம்பரம் சிவயோகஸ்ஸமி

நந்தினி (ஸ்ரீ)	கமலினி	குகாஞ்நதன் (ஸ்ரீ)	குமுதினி
+ கிருச்செலவம் (ஸ்ரீ)	+ ரவீந்திரன்	+ கிருபாலினி (ஸ்ரீ)	+ அருள்சீலன்
டிதர்சன் (ஸ்ரீ) சக்னா (ஸ்ரீ)		குகானி (ஸ்ரீ)	

- அமர்த்தளக் குந்திகும்

நல்லதை எடுத்துக்கொள்

1. மலையளவு உபசாரம் செய்தாலும் கடுகளவு அபகாரம் செய்யாதே.
2. தீயோனுக்கு நல்லவனாக இருந்தாலும் இரு நல்லோருக்கு மட்டும் தீயோராக இராதே.
3. இரண்டு சுயநல்வாதிகளுக்கு மத்தியில் ஒரு பொது நல்வாதி முட்டாளாகி விடுகிறான்.
4. அறிவாளி ஒருவன் கெட்டதையும் ஏற்று சிந்திக்கக் தொடங்குகிறான்.
5. பார்த்தவுடன் புரிந்து கொள்பவன் ஞானி பழகாமல் புரிந்து கொள்பவன் அறிவாளி பழகிப் புரிந்து கொள்பவன் ஏமாளி
6. உன்னை விட மேலானது எல்லா வகையிலும் உன்டு என்பதை மறக்காதே. நானே எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தவன் என்பதை மறந்துவிடு.
7. ஏற்காதவனுக்கு அறிவுரை வழங்காதே அது உனக்கே ஆபத்தைக் கொண்டுவரும்.
8. பல வழிகளிலும் வருமானத்தைத் தேடும் ஒருவனால் தான் அநேகர் ஏமாற்றப்பட்டிருப்பார்கள்.
9. ஒட்டைப் படகும் ஒடிந்த துடுப்பும் இருந்தால் கரை சேரலாம் கடல் போல் நம்பிக்கை இருந்தால்.
10. முட்கள் குற்றாமல் பறிந்த ரோஜா அவனுக்குரியதல்ல.
11. சாதிக்காதவர் களை சாதனையாளர் கள் ஒரு நாளும் மன்னிப்பதில்லை.
12. வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் சிறிய வித்தியாசம் தான் அதுமுயற்சி.
13. உன் முயற் சியை கை விடாந் வரைக் கும் நீ தோல்வியடைவதில்லை.
14. உடுகத்தை நீ வெல்ல வேண்டுமானால் முதலில் உன்னை நீ வெல்ல வேண்டும்.
15. சோர்வுகளை செலவு செய் நம்பிக்கையை சேமித்து வை முயற்சிகளை பெருகச் செய்.

நன்றி ரூஷல்ல

எங்கள் அனைவரையும் ஆறாத்துயரில் ஆழ்த்தி

மீளாத்துயில் கொண்ட எங்கள் குரும்ப விளக்கு

திரு. கணபதியின்னை முத்துக்குமார் அவர்களின்

இயற்கை எய்திய செய்தி அறிந்து எமது துயரில் பங்கு கொண்டவர்களுக்கும்,
தொலைபேசி ஊடாக அனுதாபச் செய்திகளை பகிர்ந்து கொண்டவர்களுக்கும்,

இறுதிச் சடங்கின் போது கலந்து கொண்ட எம் பூநகரி வாழ் மக்கள்

மற்றும் ஏனைய இடங்களில் இருந்து வருகை தந்தவர்கட்டும்,

அரசு, அரசு சார்பற்ற ஊழியர்களுக்கும், சமூகத் தொண்டர்களுக்கும்,

பரிபாலன சபையினருக்கும், பாடசாலை மாணவர்களுக்கும்,

தன்யீர் அஞ்சலிகளை வெளியிட்ட அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும்

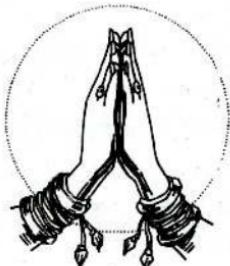
நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதோடு, எமது குரும்ப விளக்கின் துயரில் பங்கு

கொண்டு சகல வழிகளிலும் உதவிய உற்றார், உறவினர்,

நன்பர்கள் அனைவருக்கும் அத்துடன் இம் மலரினை அழுகு அச்சிட்டு

வடிவமைத்தி “பராசக்தி” பதிப்பகத்தினருக்கும் எமது

நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ருக்கொம்பன்,
பூநகரி.

நன்றியுடன்
குமேபத்தினர்

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
 அது நன்றாகவே நடந்து
 எது நடக்கிறதோ,
 அது நன்றாகவே நடக்கிறது
 எது நடக்க இருக்கிறதோ,
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையதை ஏதை இழந்தாய்?
 எதற்காக நீ அமுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டுவந்தாய்
 அதை நீ இழப்பதற்கு?
 எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
 அது வீணாவதற்கு?
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதைக் கொடுத்தாயோ,
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது இன்று உன்னுடையதோ
 அது நாளை
 மற்றொருவருடையதாகிறது
 மற்றொருநாள்,
 அது வேறாகுவருடையதாகும்.
 “இதுவே உலக நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமாகும்”

பகவான்
 ஸ்ரீ க்ருஷ்ணர்

